

skal lade være med at bruge fremmedord, så jeg siger det internationale standardiseringsorgan.

Det interessante er ikke indholdet af forslagene, men forslagsstillerne. Uden at være alt for bagklog må jeg sige, at vi Kristendemokrater har adskillige gange i en del år påpeget problemerne med en række af de grænseværdier, EU har fastsat af sundhedshensyn m.v., set i forhold til de indirekte og langt værre omkostninger, de forvolder andre steder på jordkloden. Vi har aldrig fået megen opmærksomhed for den holdning, men det er da herligt, at andre af Folketingets partier efterhånden har opdaget det og nu også vil gøre noget ved det.

De mål og krav, vi opstiller, må og skal altid overvejes. Konsekvenserne af dem skal ligeledes overvejes, ikke mindst de afledte konsekvenser, som i skæret af bæredygtighedstanken og forsigtighedsprincippet ikke altid kommer frem for det blotte øje.

For god ordens skyld skal jeg understrege, at Kristendemokraterne naturligvis ønsker så høje grænseværdier som muligt af hensyn til miljøet og borgernes sundhed i EU. Men et menneskeliv er altså et menneskeliv, uanset om man bor i Tyskland eller i Tchad, og derfor er det helt principielt vigtigt at sikre nogle grænseværdier i EU, der sikrer liv og sundhed for et størst muligt antal mennesker.

Kristendemokraterne kan derfor støtte de forslag, som SF har fremsat, om end jeg godt kan komme lidt i tvivl efter at have hørt ministeren tale om, hvordan det rent faglige og saglige hænger sammen med den praktiske virkelighed. Vi er utrolig glade for, at Folketinget kan behandle de tre beslutningsforslag i dag og sætte fokus på det dilemma, som findes. Det er jo ikke bare det ene eller det andet, der ligger i virkeligheden er dilemma, og jeg synes, det er godt, at vi tager fat på det

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så er det ordføreren for forslagsstillerne.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til de partier, der har støttet enten alle eller nogle af forslagene. Det gælder Socialdemokratiet, der støtter de to af forslagene, men ikke forslaget om aflatoxiner, og det gælder Det Radikale Venstre, der som udgangspunkt faktisk støttede alle tre forslag eller i hvert fald principperne i dem, men også fremhævede, at der i løbet af debatten i dag var sat spørgsmålstegn ved, om konsekvenserne af

grænseværdierne for aflatoxiner også er så negative i virkelighedens verden som de konsekvenser, Verdensbanken i sin tid påpegede, da den efter at have studeret en lang række afrikanske lande i en 10-års-periode udgav en rapport i 2001.

Jeg skal også sige tak til hr. Mogens Nørgård Pedersen. Jeg kan godt forstå, at det måske opleves lidt urimeligt, hvis man selv synes, at man har sagt tingene mange gange, men aldrig har kunnet få ørenlyd for dem. Men sådan er verden jo ofte, og jeg kunne i hvert fald forstå på hr. Mogens Nørgård Pedersen, at der var oprigtig og fuld støtte til forslagen.

Kl. 17.45

I øvrigt må jeg sige om debatten, at der er blevet sagt meget sludder især om forsigtighedsprincippet, og prisen i sludder tog hr. Keld Albrechtsen faktisk, for det gik op for mig, at hr. Keld Albrechtsen, som ellers har siddet herinde i rigtig mange år og haft meget med miljøet at gøre, simpelt hen ikke har forstået, hvad forsigtighedsprincippet går ud på. Det er selvfølgelig hamrende ærgerligt, men når man ikke har forstået det, så kan jeg også godt forstå, at man skylder i alle retninger og dermed også kommer til at sige noget, der i virkeligheden er decideret forkert.

Nu er hr. Keld Albrechtsen ikke den eneste, der har været i gang med at få brugt forsigtighedsprincippet som en rambuk for at få fremstillet SF som et parti, der bare ønsker lavere standarder. Det er der sådan set ret mange ordførere, der har. Jeg kan jo godt forstå, at det er sådan lidt smart, for det klinger jo nok meget godt med det ry og den historie, SF har som en ivrig fortæller og kæmper for forsigtighedsprincippet, at prøve at få det her fremstillet, som om SF ønsker at undergrave forsigtighedsprincippet. Men der er jo faktisk overhovedet ikke noget i de her forslag, der går på at undergrave forsigtighedsprincippet.

Der er heller ikke noget i de her forslag, der overhovedet går på, at vi ønsker lavere grænseværdier. Hvad er det egentlig, vi foreslår i vores forslag om et udviklingsprincip som et supplement til forsigtighedsprincippet? Ja, det, vi foreslår, er, at man faktisk skal se ud i verden, blive mere bevidst om og vurdere rigtigt eller mere grundigt, om der er fødevarerstandarder eller miljøstandarder, der i realiteternes verden fungerer som tekniske handelshindringer.

Vi beskriver så tre scenarier i det beslutningsforslag, der handler om udviklingsprincippet.